

VIŠI PRIVREDNI SUD U BANJALUCI

Broj: 57 0 Ps 007807 10 PŽ

Dana, 15.11.2010. godine

Viši privredni sud u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to: Gajić Bogdana, kao predsjednika vijeća, Romčević-Tadić Snježane i Raosavljević Mirjane, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „I.“ DD Z., R. H., zastupanog po punomoćniku M. M. advokatu iz B., protiv tuženih O. M. zastupana po Pravobranilaštvu Republike Srpske, Sjedište B., JDP „B.“ M., zastupanog po punomoćniku V. L. advokatu iz M. i „K.“ AD B., radi utvrđenja, v.sp. 45.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja protiv rješenja Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 007807 06 Ps od 20.9.2010. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 15.11. 2010. godine donio je

R J E Š E N J E

Žalba tužitelja se odbija potvrđuje se rješenje Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 007807 06 Ps od 20.9.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom rješenjem odlučeno je da se postupak u navedenom predmetu prekida.

Blagovremeno izjavljenom žalbom tužitelj pobija ovo rješenje iz svih razloga iz odredbe člana 208. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, u daljem tekstu ZPP), sa prijedlogom da se isto ukine i predmet vrati na dalji postupak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Predmet spora u ovom parničnom postupku je zahtjev tužitelja da se utvrdi da je isti vlasnik benzinske pumpe i posjednik i nosilac prava raspolaganja na nekretninama koje se nalaze u M. i to k.č. broj 45/47-3 zv. „Ograde njiva“ površine 50 m² upisana u pl. 1272 KO M.

Kako se radi o zahtjevu za rješavanje imovinsko pravnih odnosa u kom postupku se radi o zahtjevu lica – tužitelja koji ima sjedište na teritoriji druge države koja je nastala raspadom SFRJ, prvostepeni sud je odlučio kao u izreci pobijanog rješenja na temelju odredbe člana 4. Zakona o sprovođenju Aneksa „G“ sporazuma o pitanjima sukcesije na teritoriji Republike Srpske.

Ispitujući pobijano rješenje u granicama žalbenih razloga te po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 221. Zakona o parničnom postupku, ovaj sud utvrđuje da žalba nije osnovana.

Aneks „G“ sporazuma o pitanju sukcesije, koji je objavljen u „Službenom glasniku BiH“ broj 10/01, kaže da sva pravna lica vlasnici i posjednici na dan 31.12.1990. godine imaju pravo na povrat svoje imovine.

Zakon o sprovođenju Aneksa „G“ sporazuma o pitanjima sukcesije na teritoriji Republike Srpske (Sl.gl. RS broj 71/10) u članu 1. propisuje da se istim uređuje sprovođenje navedenog Aneksa na teritoriji Republike Srpske, zaštita imovine pravnih lica koja su imovinu stekla u postupku privatizacije, a na kojoj su pravo korištenja i raspolaganja imala preduzeća u društvenoj svojini sa sjedištem u nekoj od bivših republika SFRJ, te status postupka koji za predmet imaju rješavanje ovih imovinsko pravnih odnosa.

Iz sadržaja navedene zakonske odredbe da se zaključiti da za primjenu ovog zakona moraju da budu kumulativno ispunjeni uslovi a to je da je predmet spora rješavanje imovinsko pravnih odnosa, da su stranke u postupku pravna lica koja imaju sjedište na području neke od republika koje su nastale raspadom SFRJ, te da je predmetna imovina koja je predmet postupka bila predmet privatizacije, kao i to da su na toj imovini pravo raspolaganja i korištenja prije izbijanja ratnih dejstava imala pravna lica sa sjedištem na teritoriji sada drugih republika.

Iz sadržaja prvostepenog predmeta da se utvrditi da je 2003. godine izvršena vlasnička transformacija u skladu sa Zakonom o privatizaciji, te da je navedena imovina koja je predmet ovoga spora i koja je do tada bila državni kapital privatizovana. Predmetna imovina je bila u posjedu i raspolaganju tužitelja I. Z. do izbijanja ratnih dejstava; nakon toga ova imovina je evidentirana kao državna imovina RS koja je privatizovana i na kojoj imovini je registrovan i posluje „K.“ AD B.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, imajući u vidu činjenicu da su ispunjeni svi uslovi iz člana 1. Zakona o sprovođenju Aneksa „G“ sporazuma, po ocjeni ovoga suda prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo odlučujući o prekidu postupka.

Žalbeni razlozi tužitelja iscrpljuju se u tome da Zakon o sprovođenju Aneksa „G“ sporazuma o pitanjima sukcesije na teritoriji RS nije u skladu sa Ustavom, te da zakonodavna vlast ne može prekidati sudske postupke, te da izreka pobijanog rješenja ne sadrži podatak do kada prekid postupka traje.

Zakon o sprovođenju Aneksa „G“ sporazuma, nije stavljen van snage, niti je od strane nadležnog Ustavnog suda Republike Srpske oglašen neustavnim. Shodno navedenom, žalbeni navodi tužitelja da ovaj zakon nije u skladu sa Ustavom, je stav tužitelja u pogledu predmetnog zakona, te to ne može imati uticaj na pravilnost pobijanog rješenja.

U konkretnom slučaju je prvostepeni sud prekinuo postupak u skladu sa zakonom.

Član 378. tačka 6. ZPP-a, kaže da se postupak prekida kada je to drugim zakonom određeno. Drugi zakon u ovom slučaju je Zakon o sprovođenju aneksa. Dakle, postupak je

prekinuo sud na osnovu materijalnog propisa, a ne odlukom zakonodavne vlasti kako neosnovano kaže žalba.

Tačno je da u izreci presude nije navedeno do kada prekid postupka traje, međutim, to rješenje ne čini nezakonitim. Obavješćavanje stranaka o tome do kada traje prekid sudskog postupka, ne mora da bude sadržano u izreci rješenja o prekidu.

Zakonom je propisano da prekid u ovoj vrsti postupka traje dok se odgovarajućim ugovorima ne urede ovi imovinsko pravni odnosi između Bosne i Hercegovine i država koje su nastale raspadom SFRJ, a na tom materijalnom propisu, je i utemeljena odluka suda o prekidu. Zakon o sprovođenju Aneksa „G“ sporazuma je javno objavljen i svima dostupan, a zakonom je propisano do kada traje prekid postupka. Propust suda da naznači do kada traje prekid postupka, nema uticaj na zakonitost same odluke pa je i ovaj žalbeni navod bez osnova.

Po ocjeni ovoga suda na utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je pravilno primijenio materijalno pravo, pri tome nisu učinjene povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti na povrede na koje se ukazuje žalbom iz kojih razloga je žalba odbijena i pobijano rješenje potvrđeno na temelju odredbe člana 235. t.2. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća

Gajić Bogdan, s.r.